

Maranatha Mare

November 2014

Jaargang 41 No 10

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Liefde

*De liefde staat vandaag centraal,
van haar, voor hem,
van hem, voor haar
in blijdschap
voor en met elkaar.
Wij zijn er bij,
staan om hen heen,
twee worden één!
Liefde verbindt
tot man en vrouw,
't geheim ligt in:
ik hou van jou.*

*De liefde staat vandaag centraal,
van God, voor hem,
van God, voor haar.
Hijzelf bracht jullie
bij elkaar.
Wij zijn er bij
staan om je heen
voelen ons blij:
God maakt ons één!
Zijn liefde verbindt,
want God is trouw,
blijf dicht bij Hem,
Hij zorgt voor jou!
Gods liefde staan altijd centraal
Voor hem, voor haar,
Voor allemaal.*

"Voor deze gelegenheid" – gedichten – Ina van der Beek

Leven in volheid

Onlangs hadden we een symposium over “leven in volheid” bij de universiteit. De sprekers benaderden het thema vanuit een grote verscheidenheid perspectieven. Ik kwam onder de indruk dat “leven in volheid” voor iedereen anders is. Zoals het liedje over “happiness” het zegt: “... different things for different people, that’s what happiness is.”

Ervaart u “leven in volheid”? Als “ja”, op grond waarvan zegt u dat? Als “nee”, wat verhindert u om “leven in volheid” te ervaren?

Niet alleen heeft “leven in volheid” een andere inhoud voor verschillende mensen. Ook in het leven van één mens blijft dit niet een leeftijd lang constant. “Leven in volheid” voor een 16 of 25-jarige betekent wat anders dan voor een 70 of 85-jarige.

Wat “leven in volheid” behelst in de verschillende tijden van je leven, hangt waarschijnlijk af je behoeften en de mate waarin die vervuld worden. Externe factoren hebben een invloed. Frustratie in de werksituatie kan een anders goed leven contamineren. Moeilijke of onbevredigende relaties hebben een negatief effect op het hele leven. Goede omstandigheden waar aan je behoeften voldaan wordt en alles vrij goed verloopt, geven een gevoel van geluk en tevredenheid.

Maar is dit “leven in volheid”? Om uitgeleverd te zijn aan externe zaken en andere mensen die je gelukkig of ongelukkig maken? Dan is het leven wisselvallig. Men is gewoon “slachtoffer van het noodlot”. Je weet niet wat komt. Je wacht maar af. In spanning.

Om “leven in volheid” te kunnen ervaren, heeft men de ervaring van constantheid nodig. Maar is dit überhaupt mogelijk in het menselijke leven? In ons aards bestaan is *alles* wisselvallig – externe omstandigheden, machten en krachten. Ook wij zijn wisselvallig – onze behoeften veranderen, emoties zijn onvoorspelbaar. In onze mensheid en in deze wereld zullen we geen constantheid vinden. Constantheid zullen we dan ergens ander moeten vinden.

Als gelovigen weten we: er is maar één constante – God. Het enige mogelijkheid voor ons om iets van constantheid te ervaren is met God. Is het mogelijk dat Gods constantheid dermate in ons leven de constantheid kan brengen dat we “leven in volheid” zullen kunnen ervaren? Dit hangt af van onze relatie tot God. Vult deze relatie geen groot deel van ons leven is, zal die ook geen groot effect kunnen hebben op onze ervaring van wisselvalligheid. Vult die relatie een groot deel van of zelfs *heel* ons leven, brengen de wisselvalligheden van het leven en onze emoties ons niet van de slag. We geven het leven in Gods handen en luisteren of we Gods stem kunnen horen en richting kunnen zien. We blijven vertrouwen dat God weet wat God doet, ook met en voor ons.

Kijken we terug op een leeftijd, hoe lang die ook mag zijn, kunnen we zien in welke mate we in de geborgenheid van Gods constantheid hadden kunnen leven.

- Misschien was de ervaring sterk toen we jong waren, verloren we die in de middelleeftijd en vond die op de oude dag weer terug.

- Misschien hadden we in het verleden zo'n ervaring, maar die verdween met de tijd.
- Misschien is deze ervaring door ons leven heen gegroeid en steeds sterker geworden.

Hoogstwaarschijnlijk zullen we niet kunnen zeggen: ik heb het en heb het altijd gehad. Waarschijnlijk werd onze levens- en geloofservaring vaak bepaald door externe zaken en emoties. Om in constante levensvolheid te leven, geborgen in de constantheid van God, blijft een ideaal.

Dan hangt het af van wat we van een ideaal vinden:

- we zullen het toch nooit bereiken, dus laat het maar;
- óf: een idee is de moeite waard om na te jagen met alles wat je bent en hebt (hart, ziel, verstand en krachten).

Misschien is "leven in volheid" toch de moeite waard om na te streven. Om diep in zichzelf constante geborgenheid, een zinrijk bestaan en de vrede van Gods te ervaren ten spijten van de wisselvalligheden van het leven – zou dat niet *zalig* zijn?

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Op vrijdag 17 oktober vierde Dick en Janny van den Eijkel hun 55ste trouwdag – groot feest en redenen tot dankbaarheid. Op zaterdag 18 oktober was het de bruiloft van Bianca Reinten, dochter van Paul en Charlotte Reinten, met James Eames. De bruiloft en receptie. was bij de Maranatha kerk. Van harte gefeliciteerd Bianca en James en de familie Reinten, van den Eijkel en Eames!

Katrien de Wee moest een operatie ondergaan op haar voet, het ging niet zo vlot als Katrien gehoopt had. Gelukkig is alles nu alles weer aan de beterende hand en Katrien hoopt om binnenkort weer gewoon met haar stok te kunnen lopen i.p.v. met haar rollator.

Zondag 16 november 2014 is er geen eredienst. Het is de jaarlijkse Momentum 94.7 Cycle Challenge en het is onmogelijk om naar te kerk te rijden, de wegen zijn allemaal afgezet.

Wij nodigen wel iedereen, die willen of kunnen komen, om op die zondag ochtend naar de Walter Sisulu Botanical Gardens (<http://www.sanbi.org/gardens/walter-sisulu>) te komen voor een picknick. Wij ontmoeten om 10h00 en iedereen brengt zijn eigen eten voor een picknick.

Toegang kosten: volwassenen R35, pensionarissen R25, studenten R25 (met studente id) en kinderen jonger dan 6 jaar gratis. Address: end of Malcolm Road, Poortview, Roodepoort. U kunt navraag doen bij Charlotte Reinten 083 441 2141.

Uitnodiging aan de gemeente - Nicolette

Zoals u misschien weet vertrek ik in december 2014 naar Somerset West in de Kaap. Graag nodig ik u allen uit om samen met mij, 48 fantastische jaren met mij geloofs familie te vieren en afscheid te nemen na de dienst, op 30 november met koffie en een lichte lunch.

Nicolette van den Eijkel

Dames Tee

Op zaterdag 22 november 2014 om 10:00 worden alle dames hartelijk uitgenodigd naar een gezellige ochtend tee. Wij zullen een korte bespreking houden en dan maken wij iets leuks voor de kerst. Laat het even aan Rieneke of Nicolette weten voor maandag 17 november of uw mee doet zodat wij genoeg spullen hebben voor iedereen.

Nicolette - 083 308 5536 - nvdeijkel@mweb.co.za

Rieneke - 083 629 5112 - rieneke.boer@telkomsa.net

Mirjam Bouwman: 'Ik keek vroeger nooit naar de EO'

Ze zong eerder dan dat ze praatte, wilde als tiener in 'Goede Tijden Slechte Tijden' spelen en kwam na een zoektocht naar God bij de EO terecht. "Mijn indrukwekkendste uitzending? Een

aflevering over de vuilnisbelt van Manilla. Mensonwaardig hoe ze daar leven. En die geur gaat nooit meer uit mijn neus.”

Soms ruikt ze buiten een specifiek brandgeurtje, dat haar meteen terugbrengt op Smokey Mountain, zoals de vuilnisbelten van Manilla genoemd worden. Het was haar eerste reis voor Nederland Helpt, en de indrukwekkende beelden staan op haar netvlies gebrand. “Het allerergste was dat ik na de opnames gewoon weer naar huis ging. Ik liet die mensen daar achter. Uiteindelijk hebben we met die uitzending heel veel geld opgehaald, maar daar hadden zij op dat moment niets aan.”

Ze herinnert zich hoe ze rond Kerst terug in Nederland kwam en overall die strakke voortuintjes en gezellige kerstverlichting zag. Ze kon geen tuin meer zien. “‘Waar zijn we toch allemaal mee bezig?!’ dacht ik. Ik kwam net van de vuilnisbelt, waar kinderen dagelijks rondscharrelen, op zoek naar iets bruikbaar om te verkopen. Ik had zelf ook een tuin hoor, maar ik kon het gewoon niet meer zien. Ik denk er nog heel vaak aan terug, en die kinderen vergeet ik nooit meer.”

Kauwgomlolly van de markt

Wie Mirjam Bouwman (37) tegenkomt, ontmoet een hartelijk, spontaan en ontspannen mens. Zo nu en dan klinkt een klaterende lach, dan weer is ze serieus, met een licht Veluws accent in haar stem. Haar hele leven woont ze al op de Veluwe, met uitzondering van haar studiejaren, die ze in Amsterdam doorbracht. Haar ouderlijk gezin typeert ze als warm en hecht. “Mijn mooiste herinnering? Ach, ik heb er zoveel.” Even later: “Vooral de weekenden waren gezellig. Elke vrijdag haalde mijn moeder op de markt kauwgomlollies, die we dan ’s avonds met z’n drieën op de bank opaten – mijn broer, mijn zusje en ik. In onze pyjama. Ik kom trouwens niet echt uit een EO-gezin, hoor,” lacht ze. “Het klinkt misschien gek, maar ik keek vroeger nooit naar de EO.”

Ze geloofde wel in God, maar had niets met Jezus. “Ik snapte niet wat Zijn rol was.” Totdat ze het Nieuwe Testament ging lezen en het kwartje viel. Inmiddels kan ze zich geen leven zonder Jezus meer voorstellen. “Al helpt mijn ongeloof van toen mij nu om mensen die niet met God leven, beter te begrijpen.”

Je volgde een dansopleiding, wilde graag op tv komen en het liefst in Goede Tijden Slechte Tijden spelen. Zou de Mirjam van toen je huidige leven saai vinden?

“Toen dacht ik inderdaad dat een leven vol dansen, zingen en toneel het helemaal was. Maar nee, ik heb helemaal geen saai leven. Ik heb een ontzettend toffe baan en ben heel gelukkig. Ik kan mensen vertellen over God. Dat is ook de reden dat ik bij de EO werk: ik wil mensen nieuwsgierig maken naar Hem.”

Toen jij bij de EO ging werken, werd er over je geschreven dat je de jongere en hippere versie was van Henk Binnendijk en Andries Knevel.

“O echt? Dat wist ik niet. Dat voelt helemaal niet zo, haha. Nou, ik zou het een eer vinden om in die lijn te staan. Of ik me een leven zonder de EO kan voorstellen? Ja, ‘tuurlijk. Ik vind het

echt een voorrecht om bij de EO te werken en ik ben daar ook heel dankbaar voor. Maar de EO blijft wel doorgaan en ik heb genoeg bijzondere collega's die ook allemaal de drive hebben om iets van God te laten zien. Dus als ik wegval, gaat het leven en het werk heus wel door. Gelukkig. Al weet ik niet hoe mijn leven er dan uit zou zien. Misschien word ik pastoraal werker, want dat wilde ik worden voordat ik bij de EO kwam. Maar zolang het kan, blijf ik dit werk graag doen."

Je presenteert nu onder andere Geloof & 'n Hoop Liefde. Wat is de kracht van dat programma?

"Dat we via inspirerende mensen laten zien dat het geloof nog springlevend is. Hoewel je er in de stad soms weinig van ziet, zijn er nog veel christenen die vanuit hun geloof leven. Mensen die in hun kapsalon daklozen gratis knippen, kerkleden die mooie dingen voor de buurt organiseren, noem maar op.

Ik vind het een voorrecht om dit programma te maken. Het gaat over wat mensen écht bezighoudt. Onlangs in Hattem mocht ik Karin vergezellen, die zich een tijdje ging terugtrekken in een psycho-sociale instelling. Op haar nieuwe kamertje hing een tekst uit Hooglied, 'Sta op, mooi meisje, kom!' en dat ontroerde haar. Het was een compliment dat zij zó had gemist in haar jeugd. Bijzonder om haar dan een moment te mogen troosten, dat blijft je bij. We maken lange dagen van soms veertien uur en de afwisseling is enorm. Twee uur na mijn ontmoeting met Karin sta ik weer in een bakkerij te filmen en de volgende dag vaar ik op een kolenschip mee met een havenevangelist. Dat is gaaf!"

Vijf jaar wachten

Maar eerlijk is eerlijk: Mirjam's hart ligt bij haar dochter van 2. Vijf jaar lang hebben zij en haar man Rik op het meisje moeten wachten. "Er was geen medische oorzaak, alles was goed. Dat was het moeilijke. Ik kon me daarom werkelijk niet voorstellen dat mensen een kind 'plannen' en denken: 'Over twee maanden zijn we zwanger en dan komt de baby in de zomer.' Jarenlang heb ik God huilend gesmeekt of Hij ons een kind wilde geven. En ik heb ook wel eens de wc-rollen door de badkamer gegooid. Al ben ik niet echt boos op Hem geweest en heb ik nooit het idee gehad dat God mij oversloeg.

Die periode heeft de band tussen mij en Rik sterker gemaakt. Wij hebben dat verdriet echt samen gedeeld en gedragen. Terwijl ik in interviews vaak zie dat verdriet mensen uit elkaar drijft, omdat ze het niet kunnen delen. Dat had bij ons ook kunnen gebeuren. Maar elke keer kon ik weer moed vatten. Op een gegeven moment was ik bijna zover dat ik me erbij neer kon leggen dat we zonder kinderen door het leven zouden gaan. Het grappige is dat ik van elke fase boeken heb. Eerst kocht ik boeken over zwanger worden, toen over 'wat als het wat langer op zich laat wachten' en: 'als zwanger worden niet lukt', en vervolgens kocht ik een boek over 'hoe verder zonder kinderen'.

Driedubbel wonder

Mirjam vertelt hoe ze in die tijd op een bijzondere manier een teken van God kreeg. "Ik zat in de kerk, waar de preek ging over vier vrouwen die niet zwanger konden worden: Sara,

Rebekka, Hanna en Elizabeth. Die verhalen kende ik natuurlijk. Drie van hen kregen een engel op bezoek die zei: 'Je zult zwanger worden.' Na de preek kwamen de kinderen terug van de kindernevendienst, met witte papieren engeltjes in hun handen. En ik dacht: 'Here God, ik zou ook wel zo'n engel willen hebben. Als ik van een van die kinderen straks een wit engeltje krijg, zie ik dat als een teken.' De rest van de dienst keek ik expres niet naar die kinderen, anders zouden ze misschien op het idee komen mij een engeltje te geven. Maar ik kreeg er geen, ook niet na de dienst. En net op het moment dat ik dacht: 'Ik ga naar huis, want dit wordt 'm niet', kwam er een meisje naar mij toe. Ze zei: 'Hoi Mirjam, dit engeltje is voor jou.' De dag erna deed ik een test en bleek ik zwanger. Na vijf jaar!"

Het engeltje heeft Mirjam nog steeds. "Het is al een wonder als je een kindje krijgt, maar dit was een driedubbel wonder. Onze dochter is het grootste cadeau van de Here God."

Je bent vrij open over jullie moeizame weg om kinderen te krijgen. Was dat nooit lastig?
"Het eerste jaar wel. Ik heb het langzaam maar zeker opengegooid. Vooral de laatste twee, drie jaar voordat ik zwanger raakte, kon ik er best open over zijn. Als er dan in de kerk voor gebeden werd – niet met naam en toenaam hoor –, kreeg ik een knipoog van iemand, of een schouderklopje. Dan wist ik: dit gebed is nu voor ons bedoeld. Dat confronteerde me, maar ik vond het ook heel lief."

Jezus' terugkomst

Nooit zal ze die periode van wachten voorafgaand aan de geboorte van haar dochter vergeten. "Maar ik wil ook nooit meer terug. Alleen m'n slaap wil ik soms terug." Ze schiet in de lach: "Ze is elke dag om zes uur wakker. Dat vind ik wel pittig. Wat ik ook moeilijk vind, is het lijden in de wereld en de toekomst van mijn kind. Daar kan ik het benauwd van krijgen. In die zin is er echt een verantwoordelijkheid bij gekomen, dat realiseer ik me elke dag. Vroeger vond ik de terugkomst van Jezus heel spannend. Dan dacht ik: 'Kom maar een keer hoor, maar nu nog niet.' Nu denk ik: 'Laat Jezus maar komen, want wat er op dit moment allemaal gebeurt in de wereld...'"

Bespreek je die angst met anderen?

"Ja, met God. Vooral als ik in de auto zit, voer ik hele gesprekken met Hem. Maar ik heb het hier ook over met een goede vriendin van mij. Zij is 92, maar nog super pienter, humoristisch en krachtig, ook in haar geloof. Dat klinkt gek he?" zegt ze lachend. "Maar ze is absoluut mijn oudste vriendin. Een wijze vrouw, met wie ik diepgaande gesprekken heb. Ik kwam met haar in contact nadat ik haar een kaartje had gestuurd na het overlijden van haar man. Het klikte meteen. Ik kan met alles bij haar terecht. Ze weet van de geboorte van onze dochter en alles wat daaromheen speelde, maar ik heb ook geloofsgesprekken met haar. Daar kan ik echt nog wat van leren! Als zij hier zou binnenkomen, zou je meteen denken: 'Wat een leuke vrouw.' Een beetje hip. Meestal ga ik naar haar toe, maar ze komt ook wel eens met haar autootje bij mij."

Moed verzamelen

Mirjam heeft iets met oude mensen. Vanaf haar 17e bezocht ze zeven jaar lang wekelijks een oude dame die ze daarvoor helemaal niet kende. “Ik wilde gewoon iemand opzoeken die eenzaam was, dus ging ik naar een verpleeghuis in het dorp. Omdat ik het eigenlijk heel eng vond om mijn plan zomaar aan de dame bij de balie te vertellen, stond ik buiten wat te drementelen. Toen zag ik een vrouw in een rolstoel zitten. ‘Eerst maar even wat moed verzamelen en met die vrouw gaan praten,’ dacht ik. Uiteindelijk werd zij het. Ik vroeg gewoon of ik nog eens terug mocht komen, en dat vond ze goed. Haar familie woonde ver weg en ze leed aan Parkinson. Inmiddels is ze overleden.

Dat zorgzame heb ik denk ik van mijn ouders. Mijn vader sms't mij vaak om te vragen waar ik de volgende dag naartoe moet voor m'n werk. Ik zit natuurlijk veel op de weg en ik denk dat hij zich daar best wel eens zorgen om maakt. Het mooie is: zij hebben heel vaak tegen mij gezegd dat ze van mij houden. ‘Wat er ook gebeurt,’ zeiden ze dan, ‘wat je ook gedaan hebt en hoe erg het in jouw ogen ook is, je mag altijd weer thuiskomen en we houden altijd van je.’ Dat maakte dat thuis ook echt voelde als thuis. En nog steeds. Dat ga ik mijn eigen kind ook meegeven.”

Tekst: Mirjam Hollebrandse

Beeld: Ruben Timman

Bron: Visie 2014, nr. 43

Paspoort

- Mirjam Bouwman werd op 4 februari 1977 geboren in Gelderland. Na het behalen van haar havodiploma en propedeuse Sociaal Pedagogische Hulpverlening studeerde ze aan de Dans- en Musicalacademie.
- Toen het geloof belangrijker voor haar werd, ging ze theologie studeren. Ze wilde pastoraal werker worden, maar in 2003 begon ze als presentator bij de EO.
- Ze werd bekend door het programma *Zij gelooft, zij niet* (samen met haar vriendin Regina Romeijn). Daarna presenteerde ze onder andere *De Verandering*, *Een goed begin* en, samen met Andries Knevel, *Door de wereld*. Momenteel presenteert ze *Geloof & 'n Hoop Liefde*, *Nederland Zingt* en *Bakkie Troost*.
- Sinds enkele jaren doet ze samen met ds. Arie van der Veer de presentatie van de Nederland Zingt-dag.
- Mirjam is getrouwd met Rik, heeft een dochter en is lid van een Vrije Evangelische Gemeente. In haar vrije tijd zingt ze in de gospelband Seven.

<http://www.eo.nl/magazines/visie/artikel-detail/mirjam-bouwman-ik-keek-vroeger-nooit-naar-de-eo/>

Neem de tijd om te kuieren met God

Theologen praten vaak gemakkelijk over God, alsof ze net met Hem geluncht hebben. Je spreekt dan wel over de Heer van hemel en aarde, wiens naam de Joden niet uitspreken. De naamloze, de eeuwige. Hij, die respect verdient, die eerder te respecteren valt dan op de schouder te slaan. Die maar niet doet, wat wij willen en wensen, wat wij fair en eerlijk vinden. Er is een beweging tussen de liefhebbende God en ons mensen. Het spel van binden en loslaten. Beweging van geborgenheid en ruimte. Spel van vrijheid en leiding. Beweging van nabijheid en distantie. Volwassen omgang tussen God en mens, als partners. Wel ongelijk, die partners, maar toch voor samenspel bedoeld. Op de aarde gefocust en op de hemel gericht. Opmerkelijk, hoe aardsnuchter en tegelijk hemels de Bijbel over ons leven spreekt. Wij zijn geschapen om een tijdje lang een stukje schepping te zijn. Even, maar ook eens en voorgoed. Een groot geheim.

Geluk en ellende

De Bijbel, de krant en het Journaal laten meestal een gebroken wereld zien. Hard en mooi is het leven. Beide. Vol spanningen en angsten. Vol prachtige mensen, ook vol ellendigen en ellendelingen. Zoveel levensgeluk en zoveel ellende op één planeet, ook in één dorp of stad. En vaak in één mens al samengeperst.

Wat hebben we niet grote verwachtingen gehad van die wederopbouw, na de oorlog, de droom van een massale kerkdoorbraak. De wereld zou eindelijk wakker worden en de mensheid gelukkig. Het IJzeren Gordijn weg, de Apartheid opgeheven.

Steeds weer nieuwe hoop: eindelijk volwassen... Soms vraag je je af of God niet te veel risico heeft genomen, toen hij de wereld schiep en de mens als bekroning daarvan het rentmeesterschap in handen gaf. Hij gaf wel erg veel uit handen! En zo proberen we nog steeds door de duisternis heen licht te zien en verankering te vinden, stabiliteit, rust voor onze ziel. En ervaren we dat God niet alleen het goede met ons voor heeft, maar ons ook kracht geeft.

Vollek

Psalm 116 zegt: 'Ik zal wandelen onder het oog van de Heer in het land van de levenden. Daarom kan ik bij de Heer in-en uitgaan.' Zoals je op een dorp even via de achterdeur naar binnen wipt: 'Vollek'. Bij de Heer in-en uitgaan, als goede burens. Prachtig, dat wandelen. Een beeld van vroeger. Toen je op zondag nog niks mocht werd er veel gewandeld. Handjes op de rug. Kuieren met elkaar, met God. Af en toe een vraag, een opmerking, een zucht, een blik van herkenning. Tijd hebben, tijd nemen. Je geloof tijd gunnen, iets onthaaster leren leven. En je tijd ook geloof gunnen, om te kuieren met God.

Wandelen met God. Wandelen in het licht met Jezus. Wanneer je onderweg een kerkje tegen komt, roep dan binnen even: Vollek! Is er iemand?

Gerrit de Haan is predikant en woont in Oosterzee.

<http://www.hetgoedeleven.com/Geloven/GelovenColumnsDetail/tabid/269/IndexID/196504/Default.aspx>

DIE BOESMAN se Onse Vader

“Onse Vader wat doer êrns vêr bo in die bloulug is, diese warm dag wil ikke op myse kniege tot U kom bid: Lat U se koningskap tog by ons kom, en lat U se grootheid hier tissen ons staan gemaak kan worre, en lat U se wil gebeure doer bo by U rond, net so gebeure hier by ons Boesm’land se grond. Gee ons vandag onse tjai – impie kos en vergewe ons, onse sondige gemors, sos ons die ander minse sin vergeef. Here lat die kwaad doen goertse wye draaie om ons loop en gee tog samblief Here lat die duwel nie naby kom nie. Die minse doen sulke lelike goeters teen my, maar help tog samblief dat ik dit nie sal raak sien nie, dan sal U mos ok nie myne raak sien nie.

U is vir altyd en vir altyd.
Amene my groot KROON.

Geskryf deur P. J. Van den Heever

A.S.

Dienstrooster oktober 2014

	2 november	9 november Koffiedrinken	16 november	23 november Laatste zondag kerkelijk jaar	30 november
1	F Smal	F vd Kuil	Geen eredienst	C Reinten	E Reinten
2	T van Wyk	KJ Leeuw		F vd Kuil	E de Jong
3	J de Jong	D Kruger		N Knoester	J de Jong
4	H Kettner	W Strydom		H Kettner	P Hertsberg
5	J le Roux	K Strydom		A Knoester	A Basson
Begroeting	V Vernede	W Kruger		M Letterie	K Strydom
Bloemen	E vd Kuil	E Goede		C REinten	S Steen
Koffie		H Kettner J de Jong			

Agenda november 2014

Zaterdag 1 november	8h00 – 14h00	ORANJEHOFMARKT
Zondag 2 november	10h00 11h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer Eredienst commissie vergadering
Maandag 3 november	10h00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorden Details Vic Vernede 073 700 9610
Dinsdag 4 november	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 9 november	10h00 11h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 11 november	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 13 november	17h30	FINCOM
Zondag 16 november	GEEN EREDIENST	
Dinsdag 18 november	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 20 november	10h00 19h30	KOFFIECLUB Jaarafsluiting/Kerstlunch Bijbelstudie Noord Rieneke 0117043602
Zaterdag 22 november	10h00	Dames Tee in Philadelphia
Zondag 23 november Vandaag is het de laatste zondag van het kerkelijk jaar, ook wel Eeuwigheidszondag genoemd. We herdenken dan in onze kerk hen die ons voorgingen.	10h00	Eredienst Ds. Carusta van der Merwe
Dinsdag 25 november	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 30 november 1ste Advent	10h00 11h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer Koffiedrinken en lunch met Nicolette

Verjaardagen november 2014

zaterdag 1	Diana Kruger	082 802 5403
zaterdag 1	Rendum Venter	011 867 1189
donderdag 6	Elma vd Kuil	011 894 2556
donderdag 13	Pieter de Haas	011 465 6363
zaterdag 15	Rieneke Boer	011 704 1840
maandag 17	Mary Klaassen	011 680 6669
maandag 17	Bernard vd Kuil	073 251 0010
maandag 17	Bianca Eames-Reinten	083 555 8699
maandag 17	Alex Reintjes	011 822 2878
donderdag 20	Alexis Blaauwhof	011 969 6194
donderdag 20	Rob Calmer	011 648 6001
dinsdag 25	Ineke de Jong	011 453 8928
woensdag 26	Richard Steinmann	011 234 5857

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za